

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΕΛΩΝ

ΧΗΜΕΙΑ.— Ἡ διὰ διαθλασιμέτρου ζαχαρομέτρησις τῆς ξηραῆς σταφίδος δὲν εἶναι ἀκριβής, ὑπὸ *Κωνστ. Βέη*.

Ὅσον γνωρίζω, ἡ διὰ διαθλασιμέτρου μέθοδος ζαχαρομετρήσεως τῆς ξηραῆς σταφίδος δὲν ἀναγνωρίζεται, ὡς ἐπίσημος μέθοδος οὔτε ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Κρατικῶν Χημειῶν οὔτε ὑπὸ τῶν Κρατικῶν Χημειῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐν τούτοις ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τινων ἐτῶν χρησιμοποιοῦν πολλοὶ τὴν μέθοδον ταύτην προκειμένου περὶ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, τινὲς δὲ καὶ δι' ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας.

Ἐπιθυμῶν νὰ συντελέσω εἰς τὴν ἀνακοπὴν τῶν σφαλερῶν πράξεων τούτων, τῶν ὁποίων αἱ κακαὶ συνέπειαι δὲν εἶναι ἀσήμαντοι, ἐπεδόθη—ἤδη πρὸ μηνῶν—εἰς συστηματικὴν ἔρευναν ἐπὶ διαφόρων ξηρῶν σταφίδων ζαχαρομετρῶν ταύτας συγκριτικῶς, ἀφ' ἑνὸς διὰ χρήσεως διαθλασιμέτρου καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς ἐπισήμου μεθόδου τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους. Προηγουμένως ὁμῶς ἀπηυθύνθη πρὸς τὰς διοικήσεις: τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐξαιτούμενος, ὅπως διὰ καταλλήλων ἐπιστημόνων ἐκ τοῦ ἐπιστημονικοῦ αὐτῶν προσωπικοῦ προβοῦν εἰς παρομοίους πειραματισμούς. Καὶ τοῦτο, διότι—κατὰ κανόνα—πρὸς λύσιν προβλημάτων, ὡς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, χρειάζεται μέγα πλῆθος πειραμάτων ἐκτελουμένων ὑπὸ διαφόρων ἐπιστημόνων. Ἡ αἵτησις αὕτη—συμφώνως ἄλλωστε καὶ πρὸς τὰς προσδοκίας μου—ἐγένετο προθύμως δεκτὴ, οὕτω δὲ εἶχον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἔχω πρώτης τάξεως συνεργάτας καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιστημονικοῦ καταρτισμοῦ ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐργαστηριακῆς πείρας. Θεωρῶ δὲ καθήκον μου ν' ἀναφέρω αὐτοὺς ὀνομαστικῶς: Ἐκ μέρους α) τοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, ὁ Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Ἐρευνῶν Κοσ Ἀπόστολος Διαλησμάς, ὁ Κοσ Ἰωάννης Ρογκάν, ἡ Κα Μαρία Ἀδριανοῦ Καλαμπαλίκη καὶ ὁ Κοσ Παναγιώτης Χρίστου. β) τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς: ὁ Ὑφηγητὴς Κοσ Ὀδυσσεὺς Νταβίδης καὶ ἡ Κα Εὐσταθία Μιχαηλίδου. γ) τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς οἱ Κοι: Ἀνδρέας Φανουράκης καὶ Χρῆστος Πάντος.

Αἱ εἰς μέγαν ἀριθμὸν συγκριτικαὶ ζαχαρομετρήσεις, περὶ ὧν ἀναφέρομεν ἀνωτέρω, ἔδωκαν τὰ ἐξῆς ἐν γενικαῖς γραμμαεῖς, ἀποτελέσματα. Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν συγκριτικῆς ζαχαρομετρήσεως διὰ τῶν εἰρημένων δύο μεθόδων ὑπῆρξε ταυτότης ἀποτελεσμάτων. Παρὰ τοῦτο θὰ ἦτο παραδεκτὴ χάριν ταχύτητος ἐργασίας ἡ χρῆσις τοῦ διαθλασιμέτρου πρὸς ζαχαρομέτρησιν, ἐὰν ἐπετυγχάνοντο ἀποτελέσματα παρουσιάζοντα σταθερὰν ἀναλογίαν πρὸς τὰ τῆς ἐπισήμου μεθόδου. Τοιαύτη ὁμῶς σταθερότης δὲν παρατηρήθη. Εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν περιπτώσεων ἡ χρῆσις τοῦ

διαθλασιμέτρου ἔδωκεν ἀποτελέσματα μεγαλύτερα τῶν τῆς ἐπισήμου μεθόδου. Ὑπῆρξαν ὅμως καὶ περιπτώσεις καθ' ἃς παρατηρήθη τὸ ἀντίθετον. Πάντως εἶναι ἀξιόσημείωτον ὅτι οὐδέποτε παρατηρήθη διαφορὰ — σὺν ἢ πλὴν — μικροτέρα τοῦ 3%.

Ἀντιθέτως ὁ μέσος ὅρος τῶν διαφορῶν ὑπερέβη κατὰ τι τὸ 6%.

Ὅθεν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ διεξαχθέντα πειράματα προτείνομεν τὰ ἐξῆς. Τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους ὄχι μόνον νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀλλὰ καὶ νὰ ἐντείνῃ τὰς προσπάθειάς του, ἵνα καταστή ἑυρύτατα γνωστὸν ὅτι κατὰ τὰς ἐπὶ τῆς ξηρᾶς σταφίδος συναλλαγὰς δὲν ἀναγνωρίζεται ὡς μέθοδος ζαχαρομετρήσεως ἡ διὰ τοῦ διαθλασιμέτρου, διότι αὕτη διὰ τῆς ἐφαρμογῆς της ζημιώνει ἄλλοτε τὸν πωλητὴν, ἄλλοτε τὸν ἀγοραστήν, ἄλλοτε δὲ ἀμφοτέρους.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ. — Ἡ ὀλικὴ ἔκλειψις τοῦ Ἡλίου τῆς 15^{ης} Φεβρουαρίου 1961, ὑπὸ Ἰωάνν. Ξανθάκη, Κωνστ. Μακρῆ, Δ. Π. Ἡλία καὶ Γεωργ. Μπάνου*.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Τὸ Ἐθνικὸν Ἀστεροσκοπεῖον Ἀθηνῶν ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐκτελουμένων ὑπ' αὐτοῦ ἐρευνῶν, ὠργάνωσεν ἐπιστημονικὴν ἀποστολὴν πρὸς παρατήρησιν τῆς ὀλικῆς ἐκλείψεως τοῦ Ἡλίου τῆς 15^{ης} Φεβρουαρίου 1961.

Ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἐχρηματοδοτήθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. Κ. Μακρῆ, Δ. Ἡλία καὶ Γ. Μπάνου, ἀστρονόμων τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπεῖου, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ - Καθηγητοῦ κ. Ἰ. Ξανθάκη.

Ἡ κεντρικὴ ζώνη τῆς ἐκλείψεως διήρχετο διὰ τῆς Νοτίου Γαλλίας, Βορείου Ἰταλίας (Φλωρεντία), Γιουγκοσλαβίας, Ρωσσίας (Κριμαία), καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐτρέπετο βορειότερον.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀποστολὴ, κατόπιν ἐπισταμένης μελέτης τῶν ὑφισταμένων γεωγικῶν συνθηκῶν (τοπογραφίας τῶν διαφόρων περιοχῶν, διαρκείας τῆς ὀλικῆς φάσεως κλπ.) ἀλλὰ κυρίως τῶν κλιματολογικῶν δεδομένων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν καλυτέρων δυνατῶν συνθηκῶν παρατηρήσεως, ἐξέλεξεν ὡς τόπον ἐγκαταστάσεως αὐτῆς τὴν νῆσον Ηναγ ἐπὶ τῶν Δαλματικῶν ἀκτῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας. Ἡ διάρκεια τῆς ὀλικῆς φάσεως διὰ τὴν ἐν λόγω τοποθεσίαν ἀνήρχετο εἰς 135,5 sec.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ.

Αἱ προετοιμασίαι τῆς Ἀποστολῆς ἀφείρων τὸ ἐξῆς πρόγραμμα: α) Φωτογράφησιν τοῦ ἡλιακοῦ στέμματος (ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ) εἰς τέσσαρα μῆχη κύμα-

* JEAN XANTHAKIS, CONST. MACRIS, D. ILIAS et G. BANOS, L'éclipse totale du soleil du 15 Fevrier 1961.